

שיחת הגאולה

הגליון השבועי le ימות המשיח

276

ערב שבת קודש, פרשת ויגש, ח' טבת ה'תש"ס, (17.12.99)

מנהיגות אמיתית

במהלך המאבק המתמשך הועלו הצעות "פשרה" אך הרבי מלך המשיח שיל"ו לא הסכים לוותר. ביום ה' טבת, הכריז בית המשפט הפדראלי - דידן נצח!

"יהודי חייב לחיות עם הזמן" הינה אחת מאמרותיו הידועות ביותר, של אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מליאדי, מייסד חב"ד. וכונתו, כך הבהיר - לפרשת השבוע. זהו הזמן של יהודי ועם זה יהודי חי.

משם, מקריאה ולימוד בפרשת השבוע, בכוחו של כל יהודי, לשאוב הוראות מעשיות ביותר לנושאים אקטואליים ולבעיות בווערות. אך מעבר לידע, יש בכך גם נתינת כח המאפשרת לעמוד באותן משימות.

שיחות "השלום" עם סוריה, שנקבעו ליום שלישי השבוע, מהוות גם נושא אקטואלי וגם בעיה בווערת. ובעיקר לנוכח העובדה שעוד בטרם החלו "שיחות הכניעה לסוריה", כבר התחייב רה"מ בהסכמת ובעידוד המפלגות הדתיות והחרדיות והעומדים בראשם, למסור את רמת הגולן - עד לכינרת, לידי הסורים, ח"ו.

להדליק אלף נוריות אזהרה

לא סוד הוא שמאז מלחמת ששת-הימים מחזרות ממשלות ישראל על הסורים ומנסות לשכנע כי "אותו" לקבל חזרה את רמת הגולן. והסורים במין עקשנות ראויה לציון - מסרבים. העובדה שעתה הם מוכנים להתייחס לנושא, רק צריכה להדליק אצלנו נורית אזהרה מה מסתתר מאחורי השינוי? הידיעה כי בתמורה להסכמתה ל"שיחות" עם ישראל, תקבל סוריה פרס צבאי מאת ארה"ב - חידוש יסודי של כל המערך הצבאי שלה והחלפת מערכות הנשק הישנות בציוד אמריקאי חדש!!! צריכה להדליק אצלנו אלף נוריות.

ואת זה מנסים "למכור" לעם ישראל במסגרת מבצע "הבאנו שלום עליכם".

נכון הנשיא האמריקאי לוחץ, אך מחובתו של כל מנהיג יהודי להתמודד עם לחץ זה ולהבהיר

כי חובתו ואחריותו הראשונית היא, לדאוג לכל לראש לבטחון הישוב היהודי בארץ הקודש ולשלמותו.

גם בפרשתנו "ויגש", עומד מנהיג יהודי בעימות חריף ביותר עם נציגה של מעצמת-על. בדרכים לא דרכים מכניס משנה למלך מצרים את אחי יוסף ללחץ, כשהוא מנסה לגרום להם לוותר על אחיהם הצעיר ולהשאירו בידי הגויים.

יהודה, לו נועדה המלכות בקרב השבטים, אינו מתפשר ואינו מוותר. מתגלית כאן מנהיגותו במלוא עוצמתה. "ויגש אליו יהודה", מתוך אחריות וערבות אישית לגורלו של בנימין הצעיר הוא ניגש למשנה למלך מצרים ומדבר אתו בלשון ברורה אך גם קשה. "יכנסו דברי באוזניך" אומר רש"י. "כי כמוך כפרעה" אם תקניטני אהרוג אותך ואת אדונך".

רק נחרצותו של יהודה ומסירות נפשו, היא שגרמה להפסקת מחזה התעתועים והביאה לגילוי הנכספ - יוסף הצדיק מתאחד עם אחיו.

ה' טבת - דידן נצח

העובדה ש"שיחות הכניעה" עם סוריה נקבעו ליום שלישי השבוע, החל בתאריך ה' טבת, היום של "דידן נצח", גם היא אינה מקרית.

תקופה ארוכה התנהל מאבקה של תנועת ליובאוויטש להשבת ספרים, שנלקחו בדרכים לא דרכים מספריית האדמו"ר הקודם רבי יוסף יצחק שניאורסון, לבעליהם האמיתיים - הרבי שליט"א מלך המשיח.

במהלך המאבק המתמשך הועלו הצעות "פשרה" אך הרבי מלך המשיח שיל"ו לא הסכים לוותר על אף ספר. ביום ה' טבת, הכריז בית המשפט הפדראלי בארה"ב שיש להחזיר את כל הספרים לבעליהם האמיתיים - דידן נצח. על מלך המשיח נאמר כי הוא ילחם מלחמות ה'.. ויניצח!

חדשות טובות

משיח וגאולה ביפן

הפצת בשורת הגאולה ביפן קיבלה

תנופה חזקה עם יציאתו של שליח הרבי מלך המשיח שיל"ו, הרב בנימין אדרעי ורעייתו מרת אפרת לשליחות ביפן. הזוג אדרעי התקבלו בחמימות רבה ע"י הקהילה המקומית שהעמידה לרשותם גם מקום לפעילות בסיוע ר' הרצל סימן טוב. ביפן קהילה ישראלית, המונה אלפי אנשי עסקים כאשר חלקם מתגורר במקום מזה שנים ונוזק לפעילות החינוכית של חב"ד. ואכן בני הזוג אדרעי החלו בהכנות להקמת גן ילדים, כמו גם בעריכת "קבלת שבת" עם מאות ישראלים השוהים בטוקיו.

מבצע השליחות ליפן התאפשר תודות לסיוע ותמיכת הרב נחמן נחמסון מנהל בית חב"ד בהודו, הפועל מזה שנים בקרב התרמילאים במזרח הרחוק ובתמיכת פרופ' קליש.

סניף לבית חב"ד הודו

לאחרונה נפתח סניף ארץ-ישראלי לבית חב"ד הודו, בראשות הרב נחמן נחמסון, בעיר צפת. יעודו של הסניף לרכז את הפעילות עם התרמילאים הישראלים לאחר חזרתם לארץ מהמזרח הרחוק, הודו, תאילנד, יפן, סינגפור ואוסטרליה. המרכז בארץ יסייע גם ליצירת קשר בין הישראלים שנמצאים במזרח הרחוק ומשפחותיהם בארץ. טל' המרכז בצפת: 06-682-1796.

שידורי הלווין של זמן הגאולה

לשלוח צילומים

סניפים ופעילים שברשותם צילומי

פעילות בווידיאו בעלי איכות סבירה, מתבקשים לעדכן בפרטים את מערכת "זמן הגאולה", על מנת לשבצם באחד השידורים הבאים.

ליעוץ וכיוון צלחות קליטה נא לפנות לחיים בטל': 03-658-4633.

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מתורתו של משיח

העיקר והטפל

הוא - כיון שענינו של יעקב הוא ענין הגאולה, ומשנולד יוסף היה מוכן לחזור מבית לבן לארץ מגורי אביו, לישב בשלוה (של זמן הגאולה), הרי כל זמן שעדיין לא באה הגאולה בפועל, נחשבו אצלו ימי שנות חייו "מעט", ימים חסרים, כיון שחסר בהם העיקר (הגאולה).

וענין זה הודיע יעקב לפרעה - שלא יטעה לחשוב שיעקב ובניו יסתפקו בכך שישביבם "בארץ מצרים במיטב הארץ" (ויגש מז, יא) ויתנו להם "את חלב הארץ" (ויגש מה, יח), כיון שהעיקר אצלם הוא ענין הגאולה,

רוצים רק אותך ממש

ובמילא, גם ישיבתם במצרים משך זמן אינה אלא לצורך שלימות הגאולה, כיון שע"י הברור למצרים, ע"י ש"יחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה", תהיה הגאולה. וכהבטחת ה' ליעקב "אנוכי אעלך גם עלה", שבזה נכללת גם העליה של הגאולה האמיתית והשלמה, באופן נעלה יותר, בתכלית השלימות, ואז יהיה "יחי יעקב" לא רק קמ"ז שנה, ולא רק ק"פ שנה, אלא חיים נצחיים.

מההוראות מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל: כיון שנוסף לכך שדורנו זה הוא דור הראשון של הגאולה, התחלת הגאולה, נמצאים אנו בימי סגולה השייכים להגאולה, יש להוסיף מיום ליום בהעניינים המביאים את הגאולה בפועל ובגלוי. ומהם: חזיון האמונה התשוקה והציפייה לביאת המשיח, עד כדי כך, שנרגש אצלו שכל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא בפועל ובגלוי, העיקר חסר - עדי הגאולה האמיתית והשלמה בפועל ובגלוי ממש. (פרשת מקץ ה'תשנ"ב)

ועפ"ז תמוה עוד יותר, שיעקב משיבו שימי שני חייו, מאה ושלושים שנה, הם מעט, היפך המציאות (הידועה לפרעה) שאין מאריכים ימים כל כך, שבגללה תמה פרעה על זקנותו של יעקב ושאלו "כמה ימי שני חיידך!"

לכאורה ניתן לומר, ש"מעט" הוא ביחס לשנות חיי אבותיו, כמו שכתוב לאחרי זה "ולא השיגו את ימי שני חיי אבותי", שחיו: אברהם 175 שנה ויצחק 180 שנה: כלומר, כשפרעה תמה על אריכות ימיו של יעקב, השיב לו יעקב שאריכות ימיו עד עתה (ק"ל - 130 שנה) נחשב "מעט" לגבי מספר השנים שנשאר לו לחיות, כשנות חיי אבותיו, 180 שנה (והזקנה שקפצה עליו היא מפני היותם "רעים" בגלל הצרות שעברו עליו).

אבל, מפירוש רש"י "ולא השיגו בטובה", משמע שיעקב משוה את שנות חייו לחיי אבותיו רק לענין זה שהיו "רעים" ולא לשאלה האם היו "מעט". ומכאן שכוונת יעקב להודיע לפרעה - ש"ק"ל שנותיו עצמם, הם "מעט" ולא רק ביחס לשנות אבותיו.

מדד של איכות

והביאור בזה - שכוונת יעקב באומר "ימי שני מגורי... מעט" (אף שהם "שלושים ומאת שנה") הוא באיכות, כלומר, אף שבכמות רבים הם, מועטים הם באיכות, להיותם ימים חסרים (היפך מה שנאמר לגבי אברהם "בא בימים", שפירושו שימיו היו מלאים ושלמים), וזאת מפני החסרון בטובה, ויתירה מזה, ש"רעים היו".

וההסבר לכך ש-130 שנות חיי יעקב לא היה בהם את הענין של "בא בימים" כמו באברהם

כאשר יעקב אבינו נפגש עם פרעה בבואו מצרימה, הוא נשאל ע"י פרעה: "כמה ימי שני חיידך?" עונה לו על כך יעקב: "ימי שני מגורי שלושים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם" - ולכאורה תשובה זו תמוהה:

(א) כשפרעה שומע מיעקב את מספר ימי שני חייו, הוא יכול להעריך זאת בעצמו, האם רב הוא או מעט, ואין צורך שיעקב יודיע זאת.

(ב) תמיהה חזקה עוד יותר היא, שמענה יעקב שמספר ימי שני חייו, "מאת ושלושים שנה", הוא "מעט", הם לא רק מיותרים, אלא גם היפך המציאות לכאורה, שהרי הם יתרים בעשר שנים על שלימות מספר שנות חיי האדם, כפי שנקבע בזמן המבול (בראשית ו, א) "והיו ימיו מאה ועשרים שנה".

בן מאה שלושים זה קצת?

שאלה זו מתחזקת יותר ע"פ המבואר במפרשים: רמב"ן, רשב"ם, דעת זקנים מבעלי התוספות, ספורנו ועוד, שפרעה שאל את יעקב "כמה ימי שני חיידך", מפני ש"זרקה בו שיבה וה'ה נראה זקן מאד ופרעה תמה על זקנותו כי אין רוב אנשי זמנו מאריכים ימים כל כך שכבר קצרו שנותם",

ניצוצות של גאולה

דבר מלך

ללמוד באופן של ראייה

ללמוד בענייני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעניינים והאוזניים - ושיבינו, יראו וירגישו בפשטות ממש בגשמיות העולם - את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, וללמוד תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראייה. שכל זה כבר ישנו מן המוכן, צריך רק לפתוח את העיניים ואז יראו זאת!

(ט' כסלו ה'תשנ"ב)

ליכות

מרת צפורה בהנז ת"י
בת מוניר מרים טל ת"י

להפאה שלמה וקורבה בדרכי נועם ובקרוב ממש

עליה לעתיד-לבוא, שנאמר (ישעיהו יא, יא): "והיה ביום ההוא יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו". (מדרש)

כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים

(בראשית מו, כז)

בעשרה מקומות נימנו ישראל, אחת בירידתו למצרים שנאמר, "כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים". והעשירית לימות המשיח שנאמר: "עוד תעבורנה הצאן על ידי רועה".

(פסיקתא רבתי)

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות... גשנה

(בראשית מו, כח)

למה יהודה? לפי שיהודה היה חביב על יוסף מכל השבטים, כיון שנמצא הגביע באמתחת בנימין לא נתן אחד מהם נפשו להצילו אלא יהודה, שנאמר (מד, יח, ג): "ויגש אליו יהודה... ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדוני". (לקח טוב)

פרשת ויגש

ולא יכל יוסף להתאפק לכל הניצבים עליו

(בראשית מו, א)

לעתיד לבוא, יבוא הקב"ה לפייס את כנסת ישראל, והיא אומרת לפניו: רבוננו - של-עולם במה אתנחם, שלא עשית לי אפילו כבשר ודם?

יוסף שהוא בשר ודם אף על שגמלוהו אחיו רעות, לא נקם מהם, אלא כשבאו אחיו אצלו כבש רחמיו עליהם, שנאמר "ולא יוכל יוסף להתאפק", אבל אתה לא כבשת רחמך ממני והנחת אומנונתך שכתוב בך (שמות לד, ו): "ה' ה' א-ל רחום וחנון".

(מדרש זוטא איכה)

ואנוכי אעלך גם עלה

(בראשית מו, ד)

"אעלך" זו עליית גלות מצרים, "עלה" זו

לוח השבת

פרשת ויגש

הדלקת מוצש"ק		
ירושלים	4:02	5:18
תל אביב	4:16	5:19
חיפה	4:05	5:17
ניו יורק	4:12	5:15

הפטרה: ויהי דבר ה' נוי ייחזקאל פרק כז, פו-כח

ר"ל ע"י

האגודה למען

הגאולה האמיתית והשלמה
עורך: הרב זמרון ציק
כתובת: רחוב הגבול 38,
בת ים, עיר הגאולה.
T. 03. 3084. 70
03-658-4633
E-Mail: geula@inter.net.il
www.moshiach.net/blind
ח-ן בנק הדואר 5-16896
לתרומות, הנצחה והקדשה.

החלו

שידורי הלויין של

זמן הגאולה

לפרטים

03-658-4633

יין מלכות

נושאים שונים בשיחות קודש הרבי מלך המשיח שיל"ו

תרגום התורה ליוונית

לגבי התאריך ח' בטבת, נאמר במגילת תענית בסופה: ח' בטבת, נכתבה התורה יוונית, בימי תלמי המלך והחושך בא לעולם שלושה ימים. בסגנון דומה נזכר הדבר במסכת סופרים (פרק א), ש"כתבו לתלמי המלך את התורה יוונית, היה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל".

ולכאורה קשה, מדוע היחס לתרגום הוא כה שלילי, והרי גם אצל משה רבינו מצינו שתרגם את התורה לשבעים לשון. היה זה ערב כניסת בני ישראל לארץ הקודש, כאשר הם נצטוו שביום עוברם את הירדן עליהם לקחת אבנים גדולות: "וכתבת על האבנים את ... דברי התורה הזאת באר היטב" (דברים כז, ח) וכפירוש רש"י למילים "באר היטב" - בשבעים לשון".

הקושי מתחזק לנוכח המעלה המיוחדת שמצינו בלשון יון, בכמה מקומות בחז"ל:

א. "אמר קרא יפת אלקים ליפת וישכון באהלי שם... יפיפותו של יפת היא באהלי שם" (מגילה ט, ב) וכפירוש רש"י: "הוא לשון יון, לשונו יפה משל כל בני יפת", (מגילה ט, ב).

ב. "בדקו ומצאו שאין התורה יכולה להתרגם כל צורכה אלא יונית", (ירושלמי מגילה פרק א, הלכה ט).

ג. "רשב"ג אומר אף בספרים, לא התירו שיכתבו אלא יונית" (מגילה ח, ב), כלומר שאף בספרי תורה נביאים וכתובים, לא התירו שיכתבו בלשון אחר חוץ מלשון הקודש, אלא ביוונית.

ד. "נשתנה לשון יוני משאר הלשונות לפי שהיה מובן אצלם (אצל חכמי ישראל) . מפני שהם פירשו התורה בלשון יון לתלמי המלך ונתפרסמה אצלם אותה העתקה, עד שהיתה אצלם אותו הלשון כמו לשונם, וכאילו היתה אשורית". (רמב"ם בפירוש המשניות, מגילה ריש פרק ב).

תלוי מי המצווה

וההסבר בזה - שאכן מצד המעלה של המשכת והתגלות התורה למטה גם בלשונות של אומות-העולם, כדרך שתרגמה משה רבינו - "באר היטב", "בשבעים לשון" אכן התרגום ליוונית כשלעצמו הוא עניין טוב, אך החיסרון שבתרגום התורה ליוונית בהקשר לתאריך ח' טבת הוא, שתרגום זה נעשה לא עפ"י ציווי הקב"ה אלא בגלל דרישת תלמי המלך.

ביטוי לחיסרון זה, אנו מוצאים בעובדה שבתרגום התורה לתלמי המלך הוצרכו לשנות כמה וכמה דברים, מה שאין כן בתרגום שנעשה עפ"י ציווי ה', לא הוצרכו לשנות מאומה.

ולכן דווקא כש"כתבו לתלמי המלך את התורה יונית היה היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל", שהיות והיה זה מצד דרישת תלמי המלך היה מקום לחשוש שהדבר ינוצל (לאח"ז) באופן בלתי-רצוי, ועד להיפך כללות הענין דמתן-תורה.

ואכן ע"י כך, התאפשר ליוונים ללמוד את חכמת התורה בתרגומה ליוונית במשך מאה שנה ועד שכתוצאה מזה באה גזירת היונים מאוחר יותר "להשכיחם תורתך", כשהדיוק הוא בהדגשת "תורתך", תורת ה' -

כידוע ש"בענין התורה שהיא חכמה גדולה ושכל נפלא לזה הסכימו גם היונים, ולהיותם חכמים גדולים גם נתפעלו על גודל עוצם הפלאות החכמה שבדיני התורה, אבל התנגדו על זה שהיא תורת הוי', היינו, לקדושת התורה שהיא חכמתו ית', נגד זה לחמו" (ספר המאמרים תש"א עמ' 59).

- כלומר שהיוונים ניצלו את תרגום התורה ליוונית כדי לעמוד על גודל עוצם הפלאות חכמת התורה (חכמה גדולה ושכל נפלא) על מנת לטמא ח"ו את הקדושה שבחכמת התורה, שלא יהיה ניכר שהיא חכמתו של הקב"ה, כי אם, חכמה אנושית כהפילוסופאי של חכמת יון, שזוהו העניין של "טמאו כל השמנים שבהיכל".

והתיקון לכך הוא כמובן, לימוד פנימיות התורה, בחינת השמן הטהור שבתורה - זו תורת החסידות, עדי קאתי מר - דא מלכא משיחא בקרוב ממש. (עפ"י התועודות שבת פרשת מקץ ה'תשנ"ב)

נפלאות עכשיו

כשמוסיפים בבריאאות מושפעים

כדי שאוכל לתפקד בימים הבאים.

באותו שבוע לא נסעתי לטיפול בת"א, הייתי רתוקה לטיפול בילדי. הכאבים גברו ובפרט שלא יכולתי להשמר שלא להרים דברים שונים.

ואז כתבתי שוב. כך האגרות קודש עמד עדיין על הכוונת הסמוכה אלי והנה גם הפעם נפתח התשובה באותו עמוד (טו').

בסיום קריאת התשובה החזרתי את הספר לארון הספרים. עברו עוד יומיים בהם הכאבים רק המשיכו. והחלטתי לכתוב שוב - בשלישית.

הפעם ניגשתי כבר לארון הספרים והוצאתי את אחד הכרכים.

כשפתחתי את הכרך נדהמתי לראות שאני מחזיקה שוב את אותו כרך ט' שנפתח שוב בעמוד טו' באותה תשובה של "מדה כנגד מדה". המשכתי לתפקד א"כ בקושי רב.

ואז החלטתי לכתוב שוב. והפעם שוב הזדמן לידי כרך ט' שנפתח בעמוד שכ"ד: אך כשהתחלתי לקרוא, נוכחתי שהתוכן זהה לקודם. שוב נזכר שם "מדה כנגד מדה".

ביום רביעי לפני שמחת תורה התקשר ר' בצלאל בעלי הוודיע לי בשורה טובה! "לשמחת תורה יגיעו אליך אורחים. זוג מקורבים ובחור מפלורידה. הם יבואו להתארח רק לסעודות החג".

הייתי בלחץ. להתארח, לקנות והכל בליווי כאבים? רק מילות המכתב עמדו לנגד עיניי: בוודאי לדכוותי"ה אך למותר להעיר על מאמר רז"ל שמדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכשמוסיפים בבריאאות מושפעים סביבתו וקהילתו בריאות ברוחניות ע"י קירוב ליבם יותר ויותר לאבינו שבשמים הרי הקב"ה מוסיף בריאות הגשמי והרוחני".

כתבתי שוב בקשתי ברכה ונכנסתי לעבודה. הלכתי לקניות התחלתי לסחוב וכו' כשלפתע אני חשה משהו מוזר. אני מצליחה לעשות את הכל וכמעט ללא כאב. ההכנות נמשכו והכאבים פחתו. בעת ה"הקפות" שוב בחנתי את עצמי ונאלצתי להודות שב"ה, הכאבים פחתו וברובם נעלמו - כשמוסיפים בבריאאות מושפעים.

"הכאבים בגב ליוו אותי מזה זמן רב. מספרת מרת רחל קופצ'יק מצפת. אך בחודשים האחרונים של שלהי תשנ"ט, זה כבר היה ללא נשוא. בין בהליכה בין בשיבה, כאב אחד ארוך מתמשך.

התחלתי בטיפולים שונים, אך המכנה המשותף היה שהכאבים נמשכו ואני נעשית רק מוגבלת יותר בתנועותי.

בשלב מסויים התחלתי טיפול בת"א כשאני נאלצת לטוס מספר פעמים בשבוע, היות ולא יכולתי לסבול את הטילטולים שבנסיעה ברכב. גם כאן נאמר לי שהטיפול יהיה ארוך והשיפור איטי.

הקושי גדל כאשר לקראת סוף אלול תשנ"ט, ילדינו הגדולים נסעו לחודש תשרי אל הרבי שליט"א מלך המשיח, ואני נותרתי לבדי מטפלת בילדים הקטנים.

באותה תקופה בעלי ר' בצלאל כבר התארגן לנסיעה להודו, לשהות שם ביום כיפור ושמחת תורה.

ואז לפתע נתקפתי בחרדה מסויימת. מה יהיה, כיצד אסתדר לבד? חששתי אפילו להרים את התינוק.

החלטתי לכתוב לרבי שליט"א מלך המשיח. כך האגרות-קודש שהיה בסמוך לי היה כרך ט' והתשובה נפתחה בעמוד טו':

זה עתה נתקבל הפ"ג שלו אודות זוגתו הרבנית מרת ... תחי וכשהיה על הציון הקדוש של כ"ק מורי-וחמי אדמו"ר ... אזכירה לרפואה קרובה ויה"ר מהשי"ת אשר יבשר טובות בזה.

ובוודאי לדכוותי"ה אך למותר להעיר על מאמר רז"ל שמדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכשמוסיפים בבריאאות מושפעים היינו סביבתו וקהילתו בריאות ברוחניות ע"י קירוב ליבם יותר ויותר לאבינו שבשמים הרי הקב"ה מוסיף בריאות הגשמי והרוחני (אשר אצל איש הישראלי יחד ילכו והוא בהא תליא) בהמצטרך לו ולאשתו דאשתו כגופא דמיא וזהו נוסף על עניין זה שגדול ערכו בפני עצמו.. בברכה לבשר טוב בכל הנ"ל.

המכתב העניק לי כוחות נפשיים

מגוון של שליחיות

עובדה זו בצירוף הויזות ה"לא תקינות" שהיו בידינו, היוו רצפט בדוק לצרות ולמצבים קשים שרק בדרך נס יצאנו מהם. למרות התנאים הלא-תנאים השתדלתי להקפיד בקיום המצוות על "קלה כבחמורה" ועל אורח חיים חסידי. נוכחתי לראות כי הייתה לכך השפעה גדולה על הסובב.

אחד מבעלי העסקים הבכירים באזור היה יהודי, שמוצאו היה מבית חרדי מבלגיה אך למרבה הצער הוא התרחק ר"ל וחי עם גויה. התחלנו בשיעור קבוע בכל בוקר. נראה שדמותי עם זקן וציציות, בלב ליבה של אפריקה, עשתה לו משהו. לא עבר זמן רב והיהודי עזב לפתע את המקום וחזר לחיק משפחתו.

"אגרות קודש" לכל

לאחר החזרה מאפריקה החלטתי להתיישב וללמוד. התחלתי בכולל האברכים בחולון ולאחר מכן בבת ים. גם כאן ר' אליהו רואה בזה שליחות. יש לנו שיעורים בחסידות, אפילו אירגנו במקום ספרייה קטנה של ספרי חסידות. בכל תאריך חב"די אנו משתדלים לארגן התוועדות חסידית". בדרכו היומית ל"כולל" הוא עורך "מבצע תפילין" עם בעלי החנויות בשכונה. גם כאן, השפעת הדוגמא האישית היא מכרעת.

נושא האגרות-קודש זכה גם הוא לתהודה רחבה ב"כולל". ר' אליהו לימד את חבריו האברכים, כיצד פונים ומבקשים עצה וברכה מהרבי מלך המשיח שיל"ו באמצעות האגרות-קודש... מאותו רגע - "חבל על הזמן" - הם מגיעים בכל הזדמנות להראות בהתפעלות את התשובות המדהימות.

ר' אליהו בן עטר

לאחר המלחמה התחלתי לעבוד בליטושי ילומים. יצרתי קשר עם בית חב"ד בת ים והתקרבתי שלי לתורה ומצוות החלה לקבל ביטוי מעשי. רק מאוחר יותר, בשנת תשמ"ט זכיתי לנסוע אל הרבי מלך המשיח שיל"ו. מפגש בו קיבל את שליחותו - חייל מחילי בית דוד הפועלים להבאת הגאולה האמיתית והשלמה.

שליחות בלב אפריקה

בשנת תשנ"א הוצע לי להצטרף לאיש עסקים שנסע לגינאה המערבית לרכוש ילומים. כתבתי על כך לרבי מה"מ שיל"ו וקבלתי "ברכה והצלחה". מעתה ידעתי שזו שליחות. רק שם נוכחתי בזה ממש. גינאה המערבית הינה מדינה מוסלמית והגענו לשם בדיוק עם פרוץ מלחמת המפרץ.

המקום: הגזרה המרכזית בסיני. התאריך 22 באוקטובר 73, ימים ספורים בלבד לאחר הפסקת האש. חי"ר מצרי פתח באש ממארב על יחידת טנקים ישראלים. מספר טנקים נפגעו והחלו לבעור.

"את שירות הסדיר סיימתי כשנה לפני מלחמת יוה"כ"פ, מספר אליהו (אלי) בן עטר מבת ים. כשפרצה המלחמה גוייסי כחובש קרבי וכך כעבור מספר ימים מצאתי את עצמי רץ לכיוון הטנקים הבורעים שלנו.

"שמע ישראל" שאצא חי

מחזה הפצועים הזרועים בין השריון הבורע היה קשה ביותר. היה צריך לרוץ שפוף, המצרים ירו אש תופת. התחלתי לטפל במי שהיה נראה שיש סיכוי להצילו. האש נעשתה כבדה, שבקושי אפשרה לי להרים את הראש. תוך כדי טיפול בפצועים, שמעתי את עצמי אומר ללא הפסק - "שמע ישראל". חשתי שזה עוזר לי, הרגשתי מן תחושת בטחון שאצליח לצאת חי וצריך היה בשביל זה, נס. ואכן הצלחתי לבצע את המשימה ולצאת מהקרב, ב"ה, ללא פגע.

האירוע היה עבורי "גילוי" אלוהי, זמן רב לאחר מכן הייתי עדיין תחת רושם ה"גילוי".

חודשיים לאחר מכן נפגשתי עם חב"דינים שהגיעו אלינו למבצע חנוכה. במהלך המפגש זכיתי לקבל מידיהם דמי חנוכה מהרבי שליט"א מלך המשיח עם תמונתו הק' וספר תהילים. הייתה זו הזדמנות עבורי להניח תפילין. זו גם הייתה נקודת ההתקרבות שלי לחב"ד, אם כי עדיין רק בתחום הריגשי.

נרות השבת אור הגאולה

עלון הסברה על הדלקת נרות השבת והסגולה לגאולה האמיתית והשלמה

המעוניינים ליטול חלק במבצע הפצת העלון

יפנו לאגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה

טל: 03-658-4633

(חסידות) ברבים אם באפשרי.

ובנוגע לאלה שזכו לראות את פני כ"ק מורי-וחמי אדמו"ר ... הנה מתאים להמונתק בהיום יום י"א ניסן להתבודד לשעה ולצייר במחשבתו ובמוחו אחת היחידויות מה ששאל ומה שענו לו ואח"כ ללמוד מתורתו.

(מאגרת ב'דכו)

שם האדם - צינור החיים

... ברכת מזל טוב להולדת בנם שי' ... ומה שלא ענית על שאלתו בקריאת השם, הוא ע"פ הידוע מכבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר... שהיה עונה "אז אין דערוף מיש איך זיק ניט" (=שבעניין זה אינני מתערב) ומובן ע"פ המבואר בכתבי האריז"ל אשר להורים נותנים מלמעלה הדיעה הישרה לקרות השם מכוון לנשמת וגוף הנולד, כי השם הוא צנור החיים שלו.

(מאגרת ב'קסד)

עצה והדרכה

מדברי נשיא הדור משיח צדקנו

סוף סוף רואים תוצאות

נהניתי לקבלת מכתבו המהיר... בו כותב אשר סוף-סוף הנה גם רואה פעולות טובות ע"י שהותו בעירו עתה, ובטח למותר להעירו אשר אם נראה כל כך בעיני בשר הרי הרבה יותר נמצא במציאות שאין נראה עדיין, והשי"ת יצליחו שגם נסתר זה יראה בגלוי.

(אגרות קודש הרבי מלך המשיח שיל"ו, מאגרת ב'קסז)

לצייר במחשבתו - יחידות

במענה על מכתבו בו מודיע מיום הולדת שלו... בטח ידועים לו סדרי יום הולדת, בעליה לתורה, נתינת צדקה קודם התפילה, לימוד וחזרה דא"ח

כל יום חמישי בשעה 9:00 בערב

ערוץ לוויין זמן הגאולה שידורי ימות המשיח

שע"י האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה. טל: 03-658-4633

(בתדר של שידור הראשלי"צ הרב מרדכי אליהו)

לוויין 707 ENTELSAT (west-1) שידור דיגיטלי FEC 3\4 pol. Vertical Sy. Rta. 4444 Freq.10998

